

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Eradicetur, qui membra libidine complet,
Et Satanae tradit sanguine parta Dei.

Participes meriti quod sumus, eoque redempti
Sanguine, Divini muneris omne fuit.
Ingens hic amor est: et non redamemus
amantem?

Ah pereat potius Mundus, et ejus amor!

Rundgörelser.

Om något litet hushåld åstundar at hyra 2ne
kamrar, med eller utan kök, i öfra våningen hos
Herr Assistenten Bessien på Walsgatan, kamma de
genast eller til Påskestiden tillträdas, och vilkoren
med ägaren afgöras.

En liten läda med theer, jämte påskrist utantill
Anna Stina Ström, och inmantill min kära Hustru,
har fallet i goda händer, som helst afbördas sig en
annans egendom. Närmare underrättelse fås hos
Eggsfriskvaren Åkerman.

Hos Herr Nittau wid Reparebanen finnas nyli-
gen inkomna, goda och särsta bergostron, mot billiga-
ste pris, det är 4 Dal. hundradet, och 12 för trådet.

På Kyrkogatan emot Wallen, och uti Huset mel-
lan Fru Amans och Smeden Kampfs Enkas gård,
är et öfverrum med sängkläder och meubler ledigt
at hyras, hvarom närmare besked fås på stället.

Rättelse.

I No 9. Götheborgska Magasin. s. 135. r. 21.
står *aste*, hwilket betyder ingen ting.

Götheborgska Magasinet.

Söndagen, den 14 Martii 1761.

Anmärkingar öfver det, som hindrar Bisfen.

Herr Jörlins anmärkingar i Magasinet No
9 äro rätt förnuftiga; och jag tager mig
frihet, at lägga därtill mit ord om bisfvens
hinder.

Det som Herr Jörlin anført, såsom en ordsak,
at bisfwen afstadnat; nämligen, at ljunget skal
wara utdödt, är här på orten, ätminstone så mycket
jag wet, en ohörd sak. Detta ogråset uppfyller
ännu härstädes hela tracten, ehuru landtmannen
löfer at utrota det med brännande, så at både
ängar och marker upwäcka os, til at hålla bi med en
wärt, som är til söga annat tjenlig, fast hon ock til
biens underhåld ej är outhärlig; men här äro an-
dra ordsaker wällande i denna bristen.

1. Landtmannen är i detta som annat dum och
ostiftagsen; han ser för ögonen grammens bättnad af
sina bi, men låter: doch intet upmuntra sig. Mån-
gen

gen, som knapt äger et kappeländ, håller både kor och får, och löper därmed i andras ågor med et olofligt tjudrande och betande: åsvenså har mången swin, som ej äger annan utväg til deras föda, än at med försumelse af halfwa sin tid löpa i gårdarne at stassa, eller som det här kallas fångta föda åt dem. Hwar och en kan lätt begripa, huru mycket genare det wore, om hwar gumma ägde wid sin wägg några bistockar, dem hon utan andras besvär och utan egen försumelse kunde wårda, men detta är likwät knapt hufwudordsaken, hwarföre så få bi finnas; utan

2. En fördärfwelig widstrepelse, hwilken nästan aldeles hindrar den ene at sälja en bistock til den andre, i fruktan för at sälja sin lycka til bistörsel. Jag miste mina bi året efter jag flyttat dem hit med mig, och jag wet grant ordsaken, men det har waret mig ogörligt, at få andra i stället förän i förledet är, då jag med påck fick köpa en sjerdedel i en bistock, den jag ännu förmodeligen äger i bolag med en Råring och en årlig Torpare. Sålunda är jag nu ägare af bi (om icke alt är dödt eller döer innan wåren) och har redan en egendom af detta slaget; men efter geometrisk delning kan jag ändå aldrig få någon bistock för mig sjelf: ty bland 3 interesser kan ingen weta, hwilken som har bilyskan; jag sätter det lyckeliga fall, at wår bistock gifwer i år 2 swårmar, så blir jag ändå ej mer än ägare til en sjerdedel i hwardera. Men jag har mig et annat knep förbehållet, hwilket jag kan trygt uptåcka: ty jag tror at ingen af mine medredare läser Maga-

sinet.

sinet. Torparen är en årlig karl, som har god kundskap om Christendomen, och jag hoppas, mer än kundskap, så at jag wäl kan komma til rätta med honom. Jag är ock nögd, at hafwa honom beständig, såsom delägare, om jag ock framdeles finge lägga bistockar på min Prästegård, ty han kan så se til dem oftare än jag. Men wår inhyses gumma röde bli mera konstig; utan så wore at hon bleswe dödd, då jag skulle på sätt och wis stassa mig hånnes del i en bistock såsom likstol, om jag ock aldrig hade taget likstol af någon fattig gumma för. Nå likamnet, jag är ju mäktigare än Råringen, hon måste ge tapt. Men tytt! jag påminner mig, at mina bönder hafwa bi. Jag böd i förleden sommar til at köpa mig del i deras bi; men de wille intet äta firsbår med den mäktigare. Jag har likwäl lånt dem en Spanske bagge, at förbättra sin säreswä, det är wäl förtret. Men jag bekänner, at jag intet kan tvinga dem. Nå stor sak: får jag bi, så är det wäl, jag har nu i 7 år waret bilös: 7 år härefter är jag antingen dödd eller gammal. Kunde jag ändå prädika bort denna widstrepelsen. Men nej, jag kan wäl på prädikostolen tala om widstrepelse, wisa des art och styggelse jämte des stada. Det har jag ock gjort; men at prädika om bi, wore et alt för starkt heterogeneum. Jag har i samtal med almogen yrkat det samma; men twi ware en gammal inrotad widstrepelse. Jag tror, at i fall länsmannen finge befalning, at prädika bort denna widstrepelsen, skulle det gå bättre: om han komme i gården och sade: jag har ordres at se efter, huru många bi du har: jag ser här ligga 4; stockar,

däraf skal du sälja en, til hwem som wil köpa, och Passa mig köparens bewis. Har du ser, så skal du sälja 2; men där bleswe och knep wid. Han lade 1 eller 2 bort på annat ställe. Nej, jag duger knapt til Förslagsmakare. Jag wil leta up flera hinder:

3. En otidig bislagning hindrar biassen ganska mycket. Det är en orimelighet som fördärwar o. B. Holberg har rätt, då han säger, at det människa kön är samansatt af lutter bizarrerie. En bonde, som ej har nog foder til 6 klafbundna nöd, lägger til 10 öfwer wintren; och wår H. Erre tör ge o. mild winter, eller här tör bli så bart, at kreaturen komma til lungbacken. Mjölken försvinner, afwelen blir flen, och han är i fara för at mista alla ihop. Men bien: jag wil intet hafwa mer än 2 stockar öfwer wintren, de öfrige skola slagtas: bi, honung och wax stötas ihop i et käril. Miserabelt elixir! kommer jag då och säger: kom jag wil betala så mycket wax och honung, som någonsin kan finnas i bistocken, låt mig få honom. Nej, wi äre så många om bien. Men i tysthet: jag kan råka til at sälja bihyckan.

4. De öfwananförde hindren finnas hos sådant folk, som jag wägar säga min rena mening om. Nu tycker jag, at här gifwes ännu et hinder, som gör de tiltagsnaste olustige, men det tör jag intet ut med. Det har sit säte, där jag får bruka höflighet. Det är nog wägar at säga en Torpare, eller Juhyses-gumma samningen. At säga hånne tort och twärt at en bonde, är en farlig dristighet. Hwad skal jag nu göra, då jag wil bättre up. Delicatesse,
det

det war et förträffeligt ord, det kan omögeligen sägas på Swenska. Låcker smak! nej, det betyder intet tredjedelen af delicateffe. Delicat kan läggas til många ting; för exempel. Det war et delicat mos. Nej, min hjertans syster; jag har en så delicat tunga, at jag strax smakade, där war honung uti. Ja min Cousine, jag hade nära fått ondt af lukten, at jag måst gå från bordet. Jag minnes, at Syster Pimpirnetta hade råfat forse sig med något som war honung uti. Stackars flicka, hon måste öppna ädren, den som har en delicat mage = =. Nå nå, det äro intet alle, som tåla honung. Jag frågar efter bi och honung, antingen man tål dem eller intet tål dem. Duger honungen i wår matlagning, (ty det wil bli långt innan wi få råd at brygga mjöd*) så är biassen wärd at upmuntra, ja ända til och med försälgnings prämium på bistockar, men duger intet honungen i matredning, så at pillor och drick Resina Jalappæ meinet halben. Waret kan fås i Umland och Pälén, där folket kunna äta honung på bröd, och baka bakelse i gåsefett. Sådant kan o. ännu min gamle ärlige mage fördraga til trots för hela den Swenska delicateffen, och den Franska på köpet.

Så nu war jag Aldeles Höflig.

Konsten at brygga Mjöd.

Mjöd, (Mullsum) är en drick, som hos wåre förfäder och andra folkslag mycket har waret i bruk
§ 3 och

* Imidlertid får jag i medgående artikel uppenbara hela konsten.

och högeligen ålskad; men hvars beredning man nu snart får råkna ibland de förlorade konsterna. Denne helsosamme dricken är kommen hos oss utur mode, dels emedan det hålles mera förnämt, at dricka win, dels för biens wanskötsel; men i Pölen, Ryssland och Lithauen drickes den fast almant. Ganska stor skada är, at biskötsel, hwarom de gamle woro så högeligen angelagne, icke mera kommer hos oss i bruk, efter Triewalds och Rocks anledning. Och det så mycket mer, som wi ärligen för win och socker, måste til utländningarne betala wid påß elfwa och en half tunna guld, som mestdels kunde besparas, utom det, at både mjödet och honungen äro för oss långt helsosammare än win och socker. Med waret kunde jämwäl besparas mycken talg, som wi nu så utifrån och måste betala contant. Den hushållare fördenstul, som icke är mån om bi, wet ej Nikets och sit eget bästa; ty icke kostar han så mycket på dem, ej heller fordra de så stor uppafning; men ränta doch mer, än alla andra djur i proportion, besynnerligen där bohwete och ljung wärer, fast waret och honungen i senare fallet, blifwa något brunare. De anförde skälen hafwa förorsakat omtänka, at så en upriktig beskrifning på godt mjöd, hwilken här nu meddelas.

1. Kokas twänne tunnor rinnande watern, där uti lägges en half handfull pors (Myricagale) Linnæi Flora Svec. pag. 907 med stjeltar och alt, hwilket kokas tillsammans uti sex timar, och imedlertid wäl stummas. 2. Lages fyra lispund eller merg, god ren honung, som lägges uti et därtill beredt kar, hwarpå, öses lagen eller det kokade watern, sedan

pors - knippet är borttaget, som nu intet mera brukas; doch icke alt watern, på det något må wara i behåll, om mera skulle behöfwas, sedan mjödet proberadt är genom ägg, hwarom nedanför skal berättas. 3. Röres och månges honungen wäl med lagen, til des det blifwer mjölkwarmt. Imedlertid slås den öfrige lagen af kättilen uti et annat rent kåril, och kalt watten i stället uti kättilen, at därmed swalnas och renas. 4. Sedan kättilen är kall, wäl twättad och ledig gjord, öses mjödet uti densamme, då man har några nywårpta hönsägg til hands, af hwilka man tager et i sänder, och med handen så sakta nedsänker i mjödet, at handen likwäl är under ägget. Sjunker då detta, är ägget antingen odugeligt eller för gammalt, eller ock mjödet för swagt; men är mjödet lagom starkt och ägget godt, skal den ena ändan af äget synas så mycket öfwer, som en hwi styswer: synes det mera, är det för starkt, och bör så länge spådas af den öfwerblefna lagen. 5. Man har til reds en hand full goda humleknoppar, hwilka, sedan de äro torfade på en ren panna, gnuggas wäl fina, och inläggas uti en därtill beredd påse, hwartil jämwäl läggas twänne små nyppor renpläckade pors - knoppar, hwarpå påsen bindes samman, och fästes wid kättilörat med en lång trä. (Dorsen brukar man, at mjödet må klarna och så en angenäm smak.) 6. Nu är alt färdigt, at kokas, hwilket sker i zne timar, imedlertid måste mycket wäl stummas. Påsen bör och under kokningen några gånger wäl utframmas med fleswen wid kättilbrädden. 7. När kokningen är skedd, öses mjödet uti

et rent kar genom en ren halffleten duk, som icke är förtät, hwilken bindes omkring karet, därigenom mjödet filas, och så blifwer det stilla stående på 3dje dygnet. 8. Mjödet slås sedan på tilreds hafda starka ankar, som fyllas in til et kannerum, som blir gåserumet. Sedan ligger det stilla til andra året om Mårnässan den 8de September. (Det förefrefna bör likwäl ske året förut i Michelsmåssonedan.) 9. Jungen gåst tillsättes, ty mjödet gåser af sig sjelft. Under gåsningstiden måste noga gifwas agt på smickorna, at de lemna någon luft til gåsningen, eljest är fara om ankrarne, at de springa sönder. 10. Blifwer mild winter, tør hända han begynner något at gåsa; men eljest är råtta tiden wår Frudagen uti Fastan, eller när bien börja arbeta til dragt. Men om Mårnässan bör den första gången omtappas, och härutinnan råttar man sig efter gåsningen. Skulle det ändå icke hafwa sin råtta klarhet, kan det andra gången wid Michaelis tid omtappas på portugis-ankar, hwaraf det får en mer behagelig smak, och efter några wefors förlopp efter behag nyttjas; men ju äldre det blir, ju bättre är det, åtminstone klarare. Detta mjödet ger i smak och godhet knapt något win efter, och hwarken graverar mage eller hufwud. Wil man dricka det strax, låter man icke sjudat tills det blifwer tjockt; men om man wil förwara det länge, låter man sjudat tills det blifwer widhängande. Mjöd är ej så starkt som win; bör likwäl brukas fallan och måtteligen. Då det är halft år gammalt, har det sin angenäma smak, men blir det

är-

ärgammalt, är det ej särdeles godt. Är södande och styrkande, och har ingen ting hos sig, som kan lastas, utan det drickes för mycket och för ofta, då det drifwer starkt; och således slappas njurarna, hwilket kommer af honungen. Skulle någon åga en bättre beskrifning, han göre den alman.

Herman Möller.

Scara den 16 Febr. 1761.

Wårda Nyheter.

Lund. Här utfom uti förledet är en Disputation de Sacerdote Medico; eller om Prester, som böra tillika wara läkare: et ämne, som förtjenar, at med all laggranhet utföras. Herr Professor Trojelius har, som Präses, och Herr Candidaten Rundahl, som Författare, gjort härwid sit bästa; doch lærer mycket återstå, som fodrar närmare uplysning, och här om får jag framdeles yera mig. Nu wil jag uptaga hufwudskålen; hemtade från början af 7 § til slutet af Disputationen.

1. Faller af sig sjelf, at, om alla människor böra wårda sin helsa, får Presten ej heller wårdslösa den samma; med mindre han wil i Skaparens ögon anses för sjelfspilling. Altså står hwar människa med Presten i samma fördomelse eller förbindelse, at studera Medicin.

2. Påstår Författaren, at som ej Trågårdsmästare allena föta all werldens örtegårdar, så böra ej läkare ensame wårda helsan. Det är omögeligt, at de förre hinna med så mångfaldig trågårdsans; och sanma omögelighet ursäftar Herrat läkare.

§ 5

3. På-

3. Påstås vidare, at swalget mellan en Prest och läkare icke är så stort; (olikheten är wäl ej större, än mellan själ och kropp) och at samme person gör bäst, om han botar både lekamliga, och andeliga sjukdomar. Denna dubla kundskap är honom så mycket angelägnare, som han måtte, för at blifwa Prest, altid hänga wid boken, och genom lärda sitningar, samt otjenlig spis, sätta lif och helsa i äfventyr.

4. Köres en Prest ut i tid och otid, ja nödgas at resa til kyrkor eller sjukhus i ond och god wäderlek, både til lands och watten. Låt wara, at inga farfoter rafa, så stormar doch hela naturen emot Prestens helsa. Behöfwer han icke, at wara läkare?

5. Provincial-Medici stå sällan at tilgå så för Presten, som ähöraren; och qwakksalware äro ofta farligare, än sjelfwe sjukdomarne. Huru angeläget är då icke, at Presten kan döma sjelf ej mindre om sjukdomen, än läkaren? Huru nödigt, at kunna med en ringa ting antingen förekomma, eller bota hwarje handa krämpor? Detta är godt, allena Prester sjelfwe ej blifwa de farligaste qwakksalware, som torde blanda ihop sjukdomar, ej gifwa lagom dosis m. m.

6. Witnar försarenheten, at Sverige har många Prester, som ej utan det almännas bättnad besattat sig med Medicin. Författaren nämner wäl inga; men jag kan med trygghet här ur stiftet framdraga flere, såsom Herr Prostén Brag uti Zwååker, och Herr Kyrkoherden Hjortberg uti Walda, hwilke med hjälpsama händer förena mycken Medicin i
insigt,

insigt, och werfeligen råddat mångas både lif och lem ifrån yttersta äfventyr.

7. Som wanligt är, at bönder tillita i flere händelser sine Själesförjare, så är nödigt, at desse äga något begrep om sjuk- och läkedomar, åtminstone om sättet, at tydeligen gifwa tillståndet tillkänna för läkare: Presten blir altid förr hörd, än Fältskären, som ej efterskickas, innan anden sitter i halsen på Patienten. Utom andra förmåner, som härigenom winnas, ökes förtroendet för läraren, lifasom ähörarens hemseder och omständigheter blifwa den förre nogare bekante. Det tages för afgjort, at en Prest har ömare samwete, än at han skulle med aldeles otwagne händer gripa in i läkares göromål.

8. Det wigtigaste skälet af alla, taget af yppersta ändamålet med helige läkare, nämner Författaren med 2 ord: utantwifwel ser hwar förnuftig, at folkhopen skulle ansenligen ökas, om flera dödsfall hindrades, hwarpå förslaget lyftar.

9. Synes troligt, at widspelsor ej afstadna, förän Prester blifwa mera naturkunnige. Med förlof, Herrar Naturalister, jag tror ändå werfeligheten af både djefla besittningar och trolkonster, m. m.

10. Bättre låter det, at insigt i läkare-konsten meddelar ljus i Himla-läran, helst i Kristens uttälkning. En naturkunnig förstår bäst at förklara första Capitlet i Biblen.

11. Ändamålet med Tabel-werket kan ej heller fullkomligen winnas, innan Prester blifwa bättre kunnare af sjukdomar. Huru wilja de rätt angifwa
wa

wa det de icke förstå? Jag lägger ock til, huru wilja de tekna up sjudomar, som ej stå på andra Tabellen?

12. Sedan Kläckare blifwet Fältfärer, och lärt at åderlåta, bör ock Presten wara Läkare, och förstå at föreskrifwa, hwad i hwar händelse kan wara nyttigt.

13. Lemnar Angeland of efterdöme, at med Tabelverket bör anstalten om samme krops- och själesörjare förknippas och förenas.

Därpå möter Författaren et inkast; at Prester på det wiset förwandlas til Amphibier, som beta sig än med Guds ord, än med Theriaque; at de få för många järn i elden, då hushålningen sjslosätter dem tillika. Detta nämnes med starkare drag, än det beswaras: jag hinner ej längre.

Hwad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Dnsdagen, den 11 Martii.

Göteborgske Wexelcoursen.

London	-	-	72 $\frac{3}{4}$	-	-	Dal. R:mt.
Amsterdam	-	-	68 $\frac{1}{2}$	-	-	M:t R:mt.
Hamburg	-	-	73 $\frac{1}{2}$	-	-	M:t R:mt.

Ifrån

Ifrån Christinåhamn höres, at järnet nu i Fastingen kostat från 32 til 34 och 35 Dal. S:mt Skeppund.

Små Kyrko-tidningar.

Apologisten, Herr Magister Bengt Öhrwall, är nyligen förordnad til Vice-Rector i Cathedral-Scholan härstädes; däremot förrättar Amanuensen wid Gymnasii Bibliotheket, Herr Hinric Harkens, Apologiste-syftan tils vidare.

I Swenska Församlingen äro från den 1 til 12 dennes födde 2 gosse- och 3 flickobarn: Döde Bildhuggaren Michael Smitt, af ålderdom; 1 gossebarn af slag, och 2ne flickobarn af feber.

I Tyska Församlingen födt 1 barn.

I Kronhus-Församlingen födt 1 barn: Döde en Corporal af wädelig händelse *, och 1 Dragon af hetsig feber.

Brudskrift,

Öfwer Capitainen och Riddaren, Herr Carl Zesteko, och Fröken Brita Lowisa Adelheim.

Man frågar mig hwad kärlek är?

Den saken har jag aldrig pröfwat;

Nog har jag Talamodet öfwat,

Men icke med at wara kär.

Jag könet wäl behaga wil,

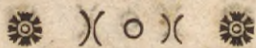
At hedrat det är ingen börda;

Nog wil jag wäl en Skönhet wörda;

Men älska dåt wil mera til.

Kan

* Skada, at så många sfskador ske midt i Staden om nattetid.

Kan hända at jag är så dum,
 At jag ej ögonspråket fattar;
 När blott en blick en Hjelte mattar,
 Är jag i kärlek lika ljum.

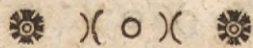
Kan hända ock, en hemlig kraft,
 Och en naturlig aning drifwer,
 At man så öm och kärlig blifwer,
 Kan hända jag den aldrig haft.

I hjertat har jag lugn och fred,
 Hwad wil då all min gispning båta?
 För mig är kärlek just en gåta,
 Och jag är äfwen nögd därmed.
 Men skal det äntlig bli min lott,
 At en gång blifwa lik med andra,
 Ho wet, jag tör mit öde klandra,
 At jag mig sjelf i ljuset städt.

Nå wäl, jag wil då stå mit fast;
 Om kärleks-pilen til mig måttar,
 Jag gerna hela hjertat blottar,
 At jag må bli för skottet fast.
 Om älskogs-plågan som jag får,
 För länge skulle wilja råcka,
 Så går jag oblygt til den Täckta,
 At taga bot där jag sådt får.

I år jag ser just som i fjol,
 Hur Könen til hwaraman nalkas,
 Hur de i tro och ära skalkas;
 Jag ser i dag en Brude-stol,

Här

Här lär jag hwad jag intet wet;
 Här bör jag taga mig en lära,
 At jag i kunskap måtte wära,
 Om en så läcker hemlighet.

Förlåt mig, Högtförnäma Var,
 Om jag fördristar mig at fråga,
 Hur börja först Er kärleks-låga?
 Mig tyks jag hörer detta swar:
 At Himlen sjelf tändt elden an;
 Så lär ock den beständigt brinna,
 Och Bägge Twå all sálhet winna,
 Som önskas och begäras kan.

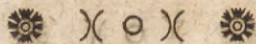
W . .

Öfwer en wiss Dag uti innewarande
 Wecka.

En dag för alla är mig får;
 När han ur mörkret börjar blänka;
 Då är jag färdig til at tänka,
 At jag bland människor sällast är;
 Men alt för hastigt tyks han wandra.
 Jag håpen redan slutet ser.
 Uch drögde solen at gå ner;
 Hon kunde flyga på de andra.

Jag war beredd, på tusend sätt,
 At öfa denne dagens heder;
 Men, strödde tankar! just för eder
 Har jag ej kunnat sifran rätt.

Gack

Gack käre dag, kom snart tillbaka,
Förforta, om du kan, et år!
Mit hela hjerta öppet står,
At alla dina nögen smaka.

W . . .

E P I G R. XLIX.

Gratia dia vocat ratione fideliter usus.
Obstaclum remove; protinus illa subit.
Nec tamen ex merito: rationem respice;
munus
Unius invenies lumen utrumque Dei.

Rundgörelser.

På Lindholmen finnes til köps ej mindre hö, än
långhalm.

Något nytt i Göteborg, at få höra Passions-
Musique. Den bekanta Pergoleses kommer med
de i hufvudstaden brukade Swenska orden, jämte
några wersar ur vår Swenska Psalmbok, som äro
Chor-satte, at upföras för första gången i morgon
kläckan 5 på stora Rådstuga-salen. Billeter er-
hållas mot 2 Daler S:mt antingen hos Herr Disj-
man, eller på Beursen, eller wid ingången til sjeff-
wa Concert-rummet.

Man förmodar, at samma förträffliga Musique
lärer och andra gången upföras på lång-fredag ef-
ter Afsonfången, hwarom närmare underrättelse
lemnas näste Onsdag på Beursen.

Göteborgska
Magasinet.

Ördagen, den 21 Martii 1761.

Bestrifning öfwer Ärteträdet *.

At hwar redlig medlem, i borgerliga samhällen,
bör ej mindre hafwa affeende på almänna, än
enslyta förmånen af sina göromål, är en oryggelig
grundfanning. Swänne ändamål, som ouplöslig-
gen böra med hwarannan wara förknippade, win-
nas då på en gång. Hushåls-konsten, rätteligen
wärdad, ger et rike en af de stadigaste pelare, hwar-
på det kan stödjia sit wäl. Wäre forndne sansfyl-
dige Patrioter hafwa länge sedan insedt denna sa-
ken, och med all flit budet til, at upresa den sam-
ma; men de nu warande måste lifwäl se med
smärta, at denne grundpelaren ännu står och lutar.
Hofmarskalken, Vice-landshöfdingen och Under-
Ceremoni-Mästaren af alla Kongl. Majest. Or-
den, Högwälborne Herr Grefwe Adam Otto La-
gerberg,

* Denna wakra hushåls-artikel är mig tillfänd ifrån
Collega Scholå i Seawa, Herr Magist. Herman
Möller, och inryckes med nöge.